

dag van de vrouwen

Interview met Daisy Petrona, professional in de Jeugdzorg

Is de Jeugdzorg en Jeugdhulpverlening een Doolhof zonder uitgang? Oordeelt u zelf! Bij veel ouders die te maken hebben met de Jeugdzorg lopen de emoties vaak hoog op. Begrijpelijk, want de glimlach van een kind is voor de ouders het hoogste goed. Maar wat nou als de maatschappelijke druk je als ouder te veel wordt en de kinderrechter de ondertoezichtstelling uitspreekt, wat gebeurt er dan? En hoe staat het kind er dan voor? Papieren

dossiers zijn heel geduldig, maar de praktijk is zeer weerbarstig. We gingen

in dialoog met Daisy Petrona, ervaringsdeskundige en professional in de Jeugdzorg. Ze maakt deel uit van Stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd

en doet hier een oproep om deze stichting online te steunen in haar missie, namelijk; de Internationale Rechten van het Kind in Nederland te doen gelden.

Hoe ben je in de jeugdzorg terechtgekomen en wat zijn jouw ervaringen in deze sector?

Ik ben met 8 jaar door mijn moeder vrijwillig geplaatst op een internaat. Dit was omdat zij door haar eigen problemen niet in staat bleek voor mij te zorgen. Daarna ben ik geplaatst bij een pleeggezin die mij alleen wilde hebben als ik onder toezicht gesteld zou worden, dus dat is gebeurd. Vanaf toen was ik een OTS-meisje. Uiteindelijk ben ik bij dit pleeggezin weggelopen. Ik was namelijk vanaf de eerste dag van plaatsing ongelukkig en hield het niet meer vol daar te blijven. Vervolgens ben ik bij een crisisopvang terecht gekomen waar ik 4 maanden heb gewoond, en daarna ben ik op een leefgroep geplaatst. Toen ik 17 was kreeg ik begeleiding naar meer zelfstandigheid door middel van een kamertrainingstraject. En met 18 op kamers.

Toen ik een jaar of 14 was, had ik bedacht dat ik later hulpverlener zou worden.

Toen ik een jaar of 14 was, had ik bedacht dat ik later hulpverlener zou worden. Gewoon om te kunnen begrijpen waarom hulp aan kinderen niet werkte, en hulp aan mij. Enthousiast ben ik toen begonnen aan een opleiding Agogisch werk, maar helaas liep ik daar al snel vast. Dit kwam omdat datgene wat ze op school vertelde, niet strookte met de realiteit die ik zelf had ervaren. Ik kreeg toen last van mijn verleden. Ik voelde dat wat er in mijn hoofd en lijf gebeurde niet klopte, maar kon er met niemand over praten. Niet met de mensen uit mijn omgeving of de hulpverleners. Zij

wilden er niet aan dat wat ik vertelde waar zou kunnen zijn, en ik vertelde geen verschrikkelijke dingen, maar wel verdrietige dingen. Ik ben toen in een gat gevallen.

Dankzij mijn overlevingsmechanisme kon ik gelukkig toch blijven functioneren. Na een paar jaar ben ik toen opnieuw aan een opleiding begonnen, de opleiding 'Sociale dienstverlening', met hulp van de gemeente.

Na het afronden van mijn opleiding ben ik toen nog twee jaar bij de instelling blijven werken, waar ik voorafgaand al twee jaar stage had gelopen. Dit was stichting Vrouwen Tegen seksueel Geweld. Daar heb ik veel over mijzelf geleerd en over beschadigde mensen. Vervolgens heb ik op allerlei plekken gewerkt, zoals op een dag- en nachtopvang voor zwaar verslaafde mensen, crisisopvang voor volwassenen en jongeren, een jeugdgevangenis en invalkracht op leefgroepen van een gespecialiseerde jeugdinstelling. Ik was nog steeds op zoek naar antwoorden.

En toen viel het doek in 2001. Mijn brein stopte met functioneren en ik werd vergeetachtig. Ik liet het gas aan staan of liet de deur open als ik wegging van huis. Na onderzoek concludeerden de deskundigen dat er sprake was van een uitgestelde PTSS - een posttraumatische stressstoornis...

Je hebt duidelijk een zware tijd achter de rug, wat wil je met deze ervaringen gaan doen?

Ik ben onlangs gestart met een opleiding tot coach aan Hogeschool Windesheim. Ik wil als professional aan de slag gaan met al mijn ervaring en opgedane kennis. Daarmee is het voor mij belangrijk om invloed uit te kunnen oefenen op beleidsmakers die vaak vanuit het systeem denken. Ik wil aantonen dat de Jeugdzorg in het gedwongen kader, voor veel kinderen te weinig verbetering heeft gebracht. En dat duurt al decennia.

Het helpt als je hbo geschoold bent om dit onder de aandacht te kunnen brengen. Kinderrechten worden aantoonbaar geschonden en een rechtspositie is helaas ver te zoeken.

Waarom is jeugdhulp en daarmee de zorg zoveel complexer dan menigeeen denkt?

Jeugdhulp, daar valt tegenwoordig praktisch alles onder wat met hulp bieden aan kinderen te maken heeft. Van huiswerkbegeleiding en zwemmen met dolfijnen op Curaçao, tot psychiatrische zorg. De term jeugdhulp, waar jeugdzorg onder valt, is begin 2015 bewust ruim geformuleerd in de wet; gemeenten zouden dichterbij de burgers staan en daarom veel meer aandacht besteden aan preventie. Dit met als doel om de ellende en instroom van vele kinderen te verminderen in de gespecialiseerde jeugdhulp. De kosten zouden hiermee worden beperkt en toch meer maatwerk kunnen worden geleverd.

Links het Manifest Jeugdzorg Urgenties en rechts Daisy Petrona als kind

Die ruime definitie van al deze jeugdhulpverlening, de onbekendheid daarmee, de voorwaardelijke zaken als inkoop, facturatie, toezicht op de uitvoering enzovoort, betekende dat de; "in principe oneindige behoefte", bij gemeenten werkelijkheid is geworden. Dit is onder meer als zodanig geformuleerd door René Peters, Tweede Kamerlid van het CDA. In de praktijk krijgt hiermee 1 op de 7 tot 10 kinderen een zekere vorm van jeugdhulp, dat is dus 10 tot 15%.

Een van de belangrijke redenen dat jeugdhulp voor de gemeenten complex kan zijn, is het feit dat je met 1 maar ook met 20 verschillende aanbieders te maken kan hebben. Niemand voert de regie en sommige aanbieders kunnen of willen niet samenwerken.

Er zal toch regie moeten zijn, hoe is dat geregeld binnen het gedwongen kader?

Binnen het 'gedwongen kader' van jeugdhulpverlening is er een regievoerder, namelijk de gezinsvoogd en de jeugdbeschermer. De professional in het veld. Alleen in de praktijk blijkt echter dat niet iedere professional zijn of haar taken helder heeft. Zo geeft de Jeugdwet bijvoorbeeld aan dat de gezinsvoogd/jeugdbeschermer geen hulpverlening mag bieden, maar in de praktijk blijkt dat niet iedere organisatie in jeugdbescherming zich hieraan houdt. Zo is bekend dat er gezinsvoogden of jeugdbeschermers zijn die de omgang begeleiden tussen kind en ouder. Wat deze professionals echter behoren te doen, is ouders de gelegenheid geven om een familiegroepsplan op te stellen en hen dan te begeleiden. Tenzij de veiligheid van het kind acuut in gevaar is.

Wat het wellicht ook complexer maakt is dat jeugdzorg ingezet wordt voor een 'lastige' echtscheiding, ook wel een vchtscheiding genoemd. Ik denk persoonlijk dat er in zo'n proces op voorhand geen reden mag zijn om te spreken in termen als 'ontwikkelingsbedreiging' bij kinderen. Deze term die je in dit soort dossiers wel tegenkomt en als argument wordt gebruikt om een ondertoezichtstelling af te geven door de rechter, is niet zoals het hoort. Mogelijk is dat ook één van de redenen waarom organisaties als Veilig Thuis, Raad van de Kinderbescherming en Jeugdbescherming overlopen van het werk. Deze hebben geen middelen in handen om een niet wenselijk gedragende ouder tot hulp te dwingen. Dus de situatie kan niet door deze instanties worden opgelost.

Hoe wordt er door professionals zelf gekeken naar de complexiteit van jeugdzorg?

Ik denk dat de jeugdzorg bij instellingen, pleegzorg en gezinshuizen complexer is dan wordt gedacht. Dit komt doordat je met kinderen werkt die per definitie getraumatiseerd worden door uithuisplaatsing. En hoewel vele hulpverleners graag met kinderen willen werken, beschikken die niet altijd over de benodigde kennis ten aanzien van trauma, verlies, rouw of andere problematiek. Dit is geen werk wat je zo even doet, maar dat zullen niet alle hulpverleners zich realiseren. Daarnaast lijkt het alsof de ellende van kinderen door de hulpverlening als steeds problematischer wordt ervaren. Het is erg verdrietig dat vele hulpverleners nog denken, dat uithuisplaatsing een betere oplossing is dan hulp aan huis...

Professionals met initiatieven zoals de 'Beweging van 0' streven naar nul gevallen van kindermishandeling en uithuisplaatsingen. Daarmee geven ze ook het voorbeeld aan collega's met een te eenzijdig beeld van de hulpverlening. Dit wordt ook mede ondersteund door het rapport 'Onvoldoende beschermd - geweld in de Nederlandse jeugdzorg van 1945 tot heden' van de Commissie de Winter, en vele andere onderzoeken.

Team Jeugdhulp Voldoende Beschermd met Manifest

Het team Jeugdhulp Voldoende Beschermd, waar Daisy Petrona deel van uitmaakt, heeft een handvest opgesteld met de titel; Manifest Jeugdzorg

Urgenties!

Deze actiepunten zijn daarin van toepassing: Stop alle vormen van geweld in de jeugdhulp, alle vormen van repressie en geweld in jeugdhulpinstellingen en de opsluiting van kinderen in de jeugdhulp.

Wat leveren rapporten over jeugdzorg in de praktijk nou feitelijk op?

In een onlangs verschenen artikel van NRC wordt er gesproken over een geheim rapport, waarin structurele fouten in de jeugdzorg staan vermeld. Zo worden de rechten van ouders met regelmaat geschonden. En als zij opkomen voor de rechten van hun kinderen, dan worden zij soms op heftige wijze gedwarsboomd. Uit dit 'geheime' rapport blijkt dat wat ouders al jaren roepen helaas te vaak klopt. Binnen het gedwongen kader worden kinderen en mensenrechten geschonden!

Veel mensen vragen zich af hoe dit kan, een terechte vraag. Ikzelf en velen met mij, zijn gechoqueerd over het feit dat men in de jeugdzorg al jaren bezig is met waarheidsvinding en feitenonderzoek. Helaas is het zo dat op basis van dit soort onderzoeken, de projecten worden gestart die niet, of niet volledig aansluiten op de werkelijke situatie. Bijvoorbeeld in het geval van 'Geweld hoort nergens thuis' of 'Vaart in Veiligheid'. Dit uit zich onder meer in het niet goed kunnen begeleiden van het kind en de ouders, dossiers waar vooral meningen in staan in plaats van feiten, geen passende zorg kunnen bieden, geen aandacht willen hebben voor aantoonbare kindermishandeling of huiselijk geweld, en dat de wijze waarop verslagen worden geschreven, juist het onbegrip tussen het kind en ouders of tussen de gescheiden ouders vergroot.

En ook de hulpverleners die het beste met de kinderen voor hebben en zich hierover uitspreken worden niet gehoord. Ze worden niet gehoord door collega's die bijvoorbeeld de kantjes ervan aflopen, niet gehoord door hun werkgevers, maar zeker ook niet gehoord door de overheid!

Hulpverleners worden niet gehoord door de overheid, hoezo

niet?

We hebben in Nederland meerdere toezichtsorganen waaronder: De Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, Kinderombudsman, de Nationale Ombudsman, Zorg voor de Jeugd en de Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming. De laatstgenoemde heeft sinds enkele jaren geen toezichtstaak meer en mag alleen nog adviseren. Deze organisaties moeten volgens de overheid toezicht houden op de Jeugdhulp. Maar het lijkt er sterk op dat de overheid deze organisaties bepaalde kaders heeft meegegeven, die er uiteindelijk niet voor zorgen dat zij ook daadwerkelijk in kunnen grijpen. En dan doel ik op individuele casussen waar aantoonbare kwalijke zaken plaatsvinden, of kwalijke zaken van structurele aard.

Tja, de gemeenten en hun toezichtstaken... Laten we zeggen dat niemand hen blijkbaar nadrukkelijk er op heeft gewezen, dat zij toezicht moesten houden op het geld én de kwaliteit!

Komt dat ook doordat de decentralisatie van overheidstaken tot problemen heeft geleid?

Er wordt veel geroepen dat de decentralisatie van overheidstaken alle problemen heeft veroorzaakt in de jeugdhulp, en daarmee ook in de jeugdzorg. Ik denk niet dat dat juist is. Het heeft wel veel bestaande problemen aan de oppervlakte gebracht. De rapporten van Samson in 2012 en de Winter in 2019 laten zien hoe het was en hoe het tegenwoordig is gesteld in de jeugdhulpverlening. Onvoldoende bescherming van kinderen in de jeugdzorg en jeugdhulp is van toen en nu. Vroeger hadden kinderen geen stem en helaas komt dat vandaag de dag nog veel te vaak voor. En als de ouders de stem van hun kind willen vergroten, dan worden ze weggezet als strijdende ouders, ouders die niet naar zichzelf kunnen kijken en alleen maar praten vanuit hun eigen beleving. Dit staat echter haaks op het gegeven dat deze ouders vaak kunnen aantonen dat wat ze zeggen gebaseerd is op feiten.

Wat is jouw ervaring met het gedwongen kader in de

juridische context?

Een gedwongen kader wordt door de rechtelijke macht opgelegd. Je kunt je wellicht afvragen wat hierin de rol is van de rechter en wat het familierecht hierin precies betekent. Het is zeer oneerbiedig gezegd, maar na alle gehoorde verhalen en gelezen dossiers heb ik onlangs bedacht dat de rechtbank op een 'casino' lijkt en de zitting bij de familierechter een casinotafel is waar er Russische roulette wordt gespeeld! De uitkomst is vaak niet te beïnvloeden met feiten en de uitkomst is een verrassing. Er zijn natuurlijk ook rechters die hun werk uitermate zorgvuldig doen met inachtneming van de kind- en mensenrechten en de feiten. Maar helaas is het voor het kind en de ouders een onvoorspelbare uitkomst, ondanks dat er in de wet staat dat bewijslast ook in het familierecht van toepassing is. Het is mijn ervaring dat dit in praktijk te weinig wordt toegepast!

Je bent bestuurslid van stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd, wat houdt dat in?

Samen met mijn collega's van stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd, zet ik mij specifiek in om de Internationale Rechten van het Kind leidend te laten zijn bij het maken van beleid en in Nederlandse wet- en regelgeving. Dat is nu niet het geval!

We zijn ontstaan vanuit de onvrede over het feit dat het rapport van Commissie de Winter weinig tot geen beweging heeft gebracht in de wereld van Jeugdzorg. De urgentie ontbreekt om deze wereld voor kinderen veiliger te maken. Het is urgent omdat in ons land, met medeweten van de overheid en toezichthouders, de Internationale rechten van het Kind nog steeds worden geschonden. Ik heb een paar voorbeelden:

- Er vinden maandelijks gemiddeld 40.000* geplande gedwongen opsluitingen plaats in jeugdhulpinstellingen.
- Er vinden maandelijks gemiddeld 850* ongeplande gedwongen opsluitingen plaats in onder andere isoleercellen, vaak voorafgegaan door gewelddadige fixaties.

- Het toegepaste geweld wordt in de instellingen gelegitimeerd vanuit een behandelingsoogmerk voor het kind.

De uitzending van 1 juli van EenVandaag bevestigt dit met een item genaamd: 'Jeugdzorg sluit kinderen nog steeds op in isoleercel: belofte ermee te stoppen niet nagekomen'. En dat terwijl het aantal gedwongen afzonderingen vanaf volgend jaar op nul moet staan. Die deadline wordt dus ondanks de vele beloftes niet gehaald. Hoe is dat nou mogelijk?

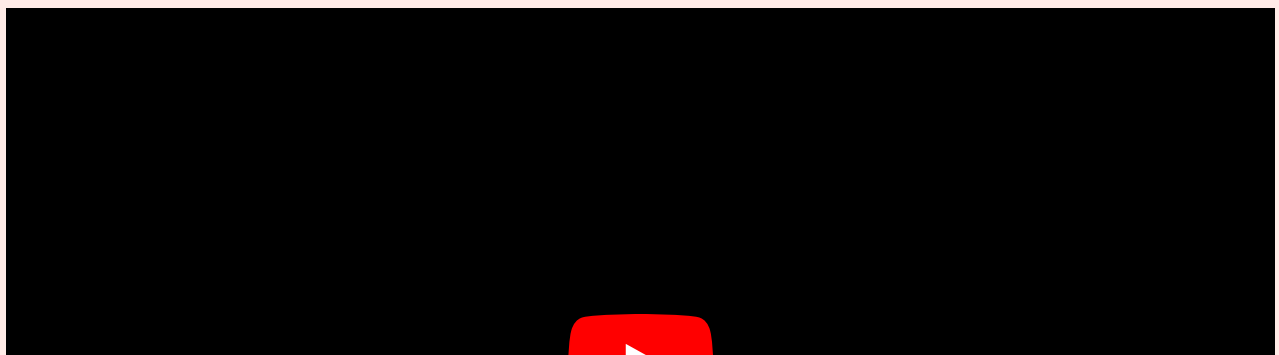
Het eerder genoemde NRC-artikel was voor ons mede de aanleiding om de volgende oproep aan ouders te doen. Want als de ouders ook niet gehoord worden, dan zijn de kinderen helemaal zonder stem!

Dringende oproep van Stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd

Bent uzelf in conflict met Jeugdzorg, of lijkt het een mogelijk conflict te worden, of kent u mensen die hiermee te maken hebben? Bezoek dan onze website en klik op het kopje Ik doe Mee!: jvb2021.nl

U kunt dan eenvoudig uw naam en e-mailadres invullen, en op de button - Ondertekenen - klikken.

Wij van Stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd, willen u oproepen om voor 25 aug 2021 per e-mail mee te doen. Uw medewerking aan deze oproep kan het verschil maken in het onderzoek van Sander Dekker, Minister voor Rechtsbescherming. Wij willen daarmee bereiken dat het onderzoek vlot verloopt, zodat het niet meer afgedaan kan worden als een incidentele kwestie.

Het is nu echt tijd voor actie!

Wij doen dit om te herstellen wat nog te herstellen valt en om verdere schade aan kinderen en ouders voor de toekomst te gaan voorkomen. Deze oproep is gericht aan ouders met gegrond verklaarde klachten over, van, voor: Veilig Thuis, Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdbescherming, Autoriteit Persoonsgegevens en College van Toezicht vanaf 2018!

Deze oproep is ook gericht op de door u verzonden schriftelijke correspondentie, of e-mail gericht aan voornoemde minister, waarin u uw onvrede uit over de werkwijze van bovengenoemde instellingen.

Zie tevens het manifest van Stichting Jeugdhulp Voldoende Beschermd:
Manifest Jeugdzorg Urgenties

Zie ook het artikel over Daisy bij Omroep Gelderland en haar vlog bij Hart
voor de Jeugd jvb2021.nl

Nieuwsbrief Dag van de

Vrouwen © 2014 - 2023 Hello Radio 2017-2023

Zondag van de Vrouwen, Maart 26, 2023